

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6CoP/48/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3520202779
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Stanislava Kollárová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3520202779.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Stanislavy Kollárovej a členov JUDr. Ivety Anderlovej a Mgr. Mareka Anovčina vo veci starostlivosti súdu o maloletého A. L., nar. XX.XX.XXXX v konaní zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom, dieťa rodičov: matky J. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. nad Z. XXX, O., pr. zastúpenej Advokátskou kanceláriou RS legal s.r.o., so sídlom M. Waltariho 7, Piešťany a otca V. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. R. XX, L. L., pr. zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Ing. Martin Chlapík s.r.o., so sídlom Sládkovičova 13, Žilina za účasti prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom v konaní o úpravu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 17. mája 2021, č.k. 5P/56/2020-137 takto

rozhodol:

1. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej výrokovej časti II., o uložení povinnosti otcovi prispievať mesačne na výživu maloletého A. sumou 300,- eur za obdobie od 13.10.2020 do 28.02.2021 a sumou 210,- eur s účinnosťou od 01.03.2021, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky a vo výroku III. o určení nedoplatku na zročnom výživnom, **p o t v r d z u j e** .

2. Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. zveril maloletého A. L. , nar. XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti matky s tým, že obaja rodičia sú oprávnení a povinní maloté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok. Výrokom II. uložil otcovi povinnosť prispievať mesačne na výživu mal. A. sumou 300,- Eur, za obdobie od 13.10.2020 do 28.02.2021 a sumou 210,- Eur s účinnosťou od 01.03.2021 vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Výrokom III. určil nedoplatok na zročnom výživnom z titulu jeho určenia za obdobie od 13.10.2020 do 17.05.2021 v sume 1160,- Eur, ktorý je otec povinný zaplatiť matke v splátkach vo výške 30,- eur popri bežnom výživnom, pod stratou výhody splátok nezaplacením čo len jednej splátky. Výrokom IV. na žiadosť rodičov stretávanie otca s maloletým A. neupravil a výrokom V. žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal. Na vec aplikoval ust. § 36 ods. 1, § 24 ods. 4, § 25 ods. 1, 2, § 28 ods. 1, 2, § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 63 ods. 3, § 65 ods. 1, § 75 ods. 1, 2 Zákona o rodine. V odôvodnení uviedol, že matka maloletého dieťaťa sa podaným návrhom domáhala, aby súd upravil práva a povinnosti rodičov k maloletému A.ovi, nar. XX.XX.XXXX tak, že maloté dieťa zverí do osobnej starostlivosti matke, otcovi uloží povinnosť prispievať na výživu maloletého sumou 300,- eur mesačne a stretávanie sa otca s maloletým súd neupraví, nakoľko sa v tejto otázke vedia s otcom dohodnúť. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že malotý A. pochádza zo vzťahu J. G. a V. L., ktorí t.č. nežijú v spoločnej domácnosti. Od októbra 2020 zabezpečuje osobnú starostlivosť o malotého prevažne matka, styk otca s malotým prebieha v súčasnosti v rozsahu cca tri víkendy v mesiaci. Rodičia inú vyživovaciu povinnosť nemajú. Otec od októbra 2020 prispieva na výživu malotého pravidelne sumou 100,- eur mesačne. Okrem tejto sumy otec podľa vlastného tvrdenia

prispieva nad rámec výživného kúpou oblečenia, hračiek, kozmetiky, plienok mesačne v sume 100-140,- eur mesačne. Otec v priebehu konania tvrdil, že maloletému tvorí úspory vo výške 30,- eur mesačne na samostatný bankový účet, predložením potvrdenia o poistnej zmluve preukázal, že od 28.04.2021 platí mesačne poistné v prospech syna vo výške 30,- eur. Maloletý t.č. navštevuje detské jasle. Výdavok s tým spojený v celkovej výške cca 400,- eur (330,- eur + náklady na stravu 3,50 eur/deň) považoval súd za oprávnený a preukázaný. Okrem toho má maloletý primerané výdavky na stravu, oblečenie, kozmetiku, drogériu, t.č. je stále plienkovaný. V súvislosti so zdravotným stavom matka nemá žiadne zvýšené výdavky.

2. Matka maloletého na pojednávaní uviedla, že je poberateľkou rodičovského príspevku vo výške 370,- eur, a rodinných prídavkov na jedno dieťa. Otec jej prispieva výživným vo výške 100,- eur mesačne. Matka má licenciu na tréning koní, od januára 2021 rozbieha podnikateľskú činnosť spojenú s chovom koní, zatiaľ má z tejto činnosti neoficiálny príjem cca 300,- eur mesačne. Za obdobie od podania návrhu mala mimoriadny príjem 17.000,- eur za predaj dvoch koní. Tento príjem mal súd preukázaný. Ďalej má matka príležitostné príjmy z výhry na dostihoch, pričom ale tieto nedosahujú výšku výdavkov, ktoré sú s nimi spojené, napríklad pri posledných dostihoch predstavovali náklady na štartovné sumu 199,- eur, pričom výhra dosahovala výšku 51,75 eur. M. priznala, že na internete ponúka služby a to pripustenia koní, z tejto činnosti však doposiaľ nemala žiaden príjem. Podľa tvrdenia matky jej s nákladmi na život pomáhajú jej rodičia. Hradia jej poplatok za jasle, aj poplatky spojené s účasťou na dostihoch, nakoľko je to jej hobby. Matka s maloletým býva v byte, ktorý patrí jej rodičom, nájomné im neplatí žiadne. Otec maloletého v období od podania návrhu do februára 2021 vykonával zárobkovú činnosť na základe živnostenského oprávnenia s miestom výkonu práce v zahraničí. Podľa jeho vlastných slov dosahoval zárobok cca 3.000,- eur, z čoho mu na živobytie ostávala suma približne 2.000,- eur. Túto skutočnosť mal súd preukázanú z faktúr predložených otcom za obdobie 4/2020-2/2021. Po zhoršení pandemickej situácii v súvislosti so šírením vírusu Covid 19, v dôsledku ktorej sa postavenie tzv. pendlerov zhoršovalo a v záujme toho, aby bol častejšie s maloletým synom, rozhodol sa otec zamestnať na Slovensku. Ak by chcel ostať v zahraničí, musel by v Nemecku zostať súvislú dobu niekoľko mesiacov. Od 08.03.2021 je zamestnaný v spoločnosti MKPUR, s.r.o. so sídlom Lietavská Lúčka ako pracovník na stavbe, kde najskôr pracoval na štvrtinový pracovný úväzok s výškou zárobku 155,75 Eur a od 01.04.2021 na plný pracovný úväzok s výškou zárobku 623,- eur v hrubom. Počas výkonu práce v zahraničí otec deklaroval výdavky vo výške 1.427,33 eur. Z počiatku otec tvrdil, že rozdiel medzi týmito výdavkami a jeho aktuálnym príjmom 154,- eur mu v celosti uhrádza jeho matka. Neskôr vyčíslil svoje aktuálne výdavky na sumu 690,- eur s tým, že zotrval na tvrdení, že rozdiel medzi jeho výdavkami a aktuálnym príjmom cca 450,- eur mu hradí každomesačne jeho matka. Za týmto účelom preukázal výšku matkinho príjmu, ktorý v súbehu vdovského dôchodku a príjmu zo zamestnania dosahuje výšku 1.004,- eur. Uviedol, že takto mu každomesačne u matky narastá dlh, ktorý bude musieť v budúcnosti splatiť, jeho aktuálnu výšku však vyčíslil nevedel. Otec uviedol, že vzhľadom na jeho vzdelanie a súčasnú ponuku na trhu práce nie je v jeho silách momentálne si nájsť lepšie platenú prácu.

3. Na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie dospel k záveru, že je potrebné rozhodnúť o úprave práv a povinností k maloletému A., nar. XX.XX.XXXX, ktorého rodičia t.č. nežijú spolu a nezabezpečujú spoločne starostlivosť o maloletého. Pri úprave práv a povinností k maloletému súd vychádzal zo súhlasného stanoviska oboch rodičov, ktorý dokázali nájsť zhodu vo všetkých otázkach úpravy rodičovských práv a povinností okrem výšky výživného. Keďže v osobnej starostlivosti matky neboli zistené žiadne nedostatky súd zveril maloleté dieťa do jej osobnej starostlivosti a otcovi bola uložená vyživovacia povinnosť. Pri určení vyživovacej povinnosti otca súd zohľadnil jednak jeho príjmy, ktoré tento dosahoval do februára tohto roku počas výkonu práce v zahraničí. Z otcom predložených faktúr rovnako tak zo súhlasného tvrdenia oboch rodičov mal súd preukázané, že príjem otca v tomto období dosahoval približnú výšku 2.000,- eur mesačne. Aj pri zohľadnení otcom deklarovaných výdavkov súd dospel k záveru, že bolo v jeho možnostiach prispievať za to obdobie na výživu mal. A.a sumou 300,- eur mesačne. Na druhej strane vzal súd do úvahy pokles príjmu, ktorý nastal potom, ako otec začal od 01.03.2021 pracovať na Slovensku. Súd pritom považuje za potrebné uviesť, že sa nestotožňuje s názorom matky, že sa otec vzdal bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho príjmu. Otec uviedol, že motiváciou jeho návratu na Slovensko boli zhoršujúce sa pracovné podmienky v súvislosti so súčasnou pandemickou situáciou, keď by sa kvôli obmedzenému režimu na hraniciach musel zdržiavať v zahraničí súvisle aj niekoľko týždňov, pričom by nemohol navštevovať syna. Obaja rodičia zhodne uviedli, že napriek výhodnejším zárobkovým možnostiam v zahraničí im obom nevyhovovalo, ak sa otec zo zahraničia vracal po dlhšej dobe, nakoľko po 3 mesačnej prestávke sa stalo, že ho syn

nespoznal, čo bolo aj príčinou ich partnerských konfliktov. Rovnako sa rodičia zhodli na tom, že momentálne stretávanie otca so synom prebieha v rozsahu cca 3 víkendov v mesiaci, takže tvrdenia otca, že chce byť viac s dieťaťom aj za cenu nižšieho zárobku súd nepovažoval za účelové. Podľa názoru súdu nie je povinnosťou otca pracovať v zahraničí, ak je schopný na Slovensku nájsť prácu primeranú jeho možnostiam a schopnostiam. Zároveň sa ale súd nestotožnil s názorom otca, že v súčasnosti vykonáva najvýhodnejšiu prácu, akú má možnosť získať. Otec je v súčasnosti zamestnaný ako stavebný robotník, má niekoľko ročnú prax ako stavbár a zámočník, zároveň predložil dôkaz o absolvovaní zvaračského kurzu z marca 2021. Vzhľadom na takéto kvalifikačné predpoklady otca je práca s odmenou cca 450,- eur v čistom podľa názoru súdu pod jeho možnosti, pričom je v jeho možnostiach nájsť si miesto s odmenou minimálne 750,- eur v čistom. Ďalej súd ako účelové vyhodnotil jeho tvrdenie, že mu pravidelne s úhradou jeho životných potrieb v rozsahu 240,- eur, (či dokonca viac ako 1.000,- eur, tak ako otec spočiatku tvrdil) pomáha jeho matka. Pri určení jeho vyživovacej povinnosti preto vychádzal najmä z rozsahu doposiaľ hradeného výživného. V konaní mal súd za preukázané, že otec v súčasnosti prispieva na výživu maloletého A. sumou 100,- eur, pričom podľa jeho vlastného tvrdenia nad rozsah tohto plnenia poskytuje maloletému hračky, oblečenia, drogériu, plienky v rozsahu 100-140,- eur mesačne a zároveň mu sporí resp. aktuálne platí poisťku vo výške 30,- eur mesačne. S prihliadnutím na tieto skutočnosti súd určil s účinnosťou od 01.03.2021 otcovi vyživovaciu povinnosť v rozsahu 210,- eur. Takto určené výživné zodpovedá aktuálnym potrebám maloletého dieťaťa, ktoré má len s návštevou jasiel náklady vo výške 400,- eur mesačne, neberúc do úvahy ostatné náklady na starostlivosť, ktoré vo výške prevyšujúcej otcom poskytnuté plnenia znáša matka. Táto má aj vďaka mimoriadnym príjmom dosiahnutým z predaja koní vo výške 17.000,- eur aktuálne vyššiu životnú úroveň ako otec, zároveň sa však vo vyššej miere podieľa na úhrade nákladov na starostlivosť o maloletého A.a. Súd otca nezaviazal povinnosťou prispievať na tvorbu úspor maloletému žiadnou sumou, nakoľko si ustálil, že súčasné príjmové pomery otca to nedovoľujú, zohľadnil však skutočnosť, že otec dobrovoľne v súčasnosti platí poisťku s mesačnou výškou poisťného 30,- eur. Zároveň súd vyčíslil nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od podania návrhu do vyhlásenia rozhodnutia. V období od 13.10.2020 do 28.02.2021 vznikla otcovi vyživovacia povinnosť celkovo v rozsahu za 4 mesiace/300,- eur a pomernú časť - 13 dní, vo výške 1.330,- eur, za obdobie od 01.03.2021. do 17.05.2021 za tri mesiace /210,- eur, celkovo 630,- eur/. Zo sumy nedoplatku zročného výživného súd odrátal 800,- eur, ktorú sumu výživného otec za uvedené obdobie uhradil. Celkovo tak nedoplatok zročného výživného dosiahol výšku 1.160,- eur, ktorú sumu vzhľadom na jeho výšku súd otcovi povolil uhradiť k rukám matky v splátkach po 30,- eur popri bežnom výživnom pod hrozbu straty výhody splátok nezaplacením čo len jednej splátky. Vzhľadom na skutočnosť, že rodičia sa na stretávaní otca s maloletým dokážu dohodnúť, pričom styk v súčasnosti prebieha bez problémov v rozsahu cca 3 víkendov v mesiaci, súd na žiadosť rodičov stretávanie otca s maloletým A.om neupravoval. O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 52 CMP v spojení s § 57 CMP, pretože ani jeden z účastníkov si náhradu trov konania neuplatnil.

4. Proti tomuto rozsudku, výroku II., v časti určenia výšky výživného na maloletého A.a vo výške 210,- eur od 01.03.2021 a v časti výroku III., o nedoplatku na zročnom výživnom, podal otec v zákonom stanovenej lehote odvolanie z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nedostatočne zisteného skutkového stavu a nesprávneho právneho posúdenia veci. S odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie v časti, v ktorej skonštatoval príjmy otca z výkonu práce v zahraničí vo výške 2.000,- eur mesačne sa stotožňuje. Avšak otec začiatkom roku 2021 prestal vykonávať prácu v zahraničí, a to v súvislosti so šírením ochorenia Covid 19, zhoršujúcimi sa pracovnými podmienkami spojenými s prechodom na hraniciach či povinnou karanténou. Preto sa otec rozhodol upustiť od vykonávania prác v zahraničí. Rovnako bola pre otca motiváciou možnosť stretávať sa so synom pravidelne a tráviť s ním čas. V predchádzajúcom období sa stalo, že otec neprišiel na územie Slovenska aj tri mesiace, čo malo za následok, že syn otca po návrate nepoznala. Otec pracuje u zamestnávateľa MKPUR, s.r.o., kde dosahuje príjem vo výške 623,- eur v hrubom mesačne. Súd si vyžiadal správy z Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina za účelom zistenia príjmu otca v odbore, v ktorom je otec vyučený a takto zistil dve voľné pracovné miesta a to stavebný montážnik s priemernou hrubou mzdou 625,- eur a stavebný montážnik jednoduchých stavieb s priemernou hrubou mesačnou mzdou vo výške 700,- eur. Súd však neprihliadol na to, že terajšie zamestnanie otca a výška jeho príjmu je adekvátna k jeho vzdelaniu ako aj k ostatným ponúkaným- uverejneným voľným pracovným miestam, za ktoré zamestnávateľia poskytujú takmer rovnakú odplatu, akú teraz dostáva otec v súčasnom zamestnaní. Súd neprihliadol na náklady otca PHM súvisiace so stretávaním sa otca s maloletým. Otec žije a má trvalý pobyt v Lietavskej Lúčke a odtiaľ trikrát cestuje pre svojho syna do obce Považany, pričom každý mesiac vykonáva cestu v počte 12-krát. Náklady na cestovné má tak otec vo výške 100,- eur. Poukázal na rozhodnutie Okresného

súdu Žilina, sp. zn. 37P/34/2020 zo dňa 19.04.2021, kde otec dochádza za synom z Českej republiky, ktorú skutočnosť súd zohľadnil. Maloletý má len dva roky a zo súdnej praxe vyplýva, že výška výživného sa určuje maximálne vo výške 20% z čistého príjmu otca, ktorý predstavuje 450,- eur. Súd preto otca zaviazal k neprimerane vysokému výživnému. Matka uvádza, že maloletému hradí jasle vo výške 300,- eur. Maloletý bude od 01.09.2021 navštevovať Základnú školu s materskou školou kardinála Alexandra Rudnaya v Považanoch, ktorá skutočnosť vyplýva aj z Rozhodnutia zo dňa 09.06.2021 o prijatí maloletého do materskej škôlky. Výdavky na škôlku budú predstavovať sumu 13,- eur mesačne, čím sa matke znížia náklady. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil tak, že otca zaviazá povinnosťou platiť výživné vo výške 150,- eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci k rukám matky a v časti výroku III., nedoplatok na zročnom výživnom z titulu jeho určenia za obdobie od 13.10.2020 do 17.05.2021 v sume 980,- eur povolí otcovi splácať v mesačných splátkach po 30,- eur popri bežnom výživnom, pod stratou splátok nezaplatením čo len jednej splátky.

5. Okresná prokuratúra Nové Mesto nad Váhom v písomne podanom vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že predmetné odvolanie považujú za nedôvodné a navrhli, aby odvolací súd v Trenčíne napadnutý rozsudok potvrdil.

6. Matka v písomne podanom vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že rozsudok súdu prvej inštancie je v napadnutých výrokoch vecne správny a preto navrhla, aby odvolací súd v napadnutej časti tento podľa § 387 CSP, potvrdil. Súd prvej inštancie podrobne zdôvodnil svoje rozhodnutie, pričom odôvodnenie rozhodnutia sa opiera o výsledky vykonaného dokazovania a logické závery majú oporu v dokazovaní. Kvalifikačné predpoklady otca a jeho doterajšia prax a dosahovaný zárobok v zahraničí nekorešponujú s jeho spokojnosťou s dosahovaným zárobkom 450,- eur mesačne na Slovensku. Vzhľadom na tvrdené a preukazované výdavky otca je nepochybné, že jeho skutočný reálny čistý príjem je podstatne vyšší ako preukazovaný čistý príjem vo výške 450,- eur. Čistý mesačný príjem v tejto výške skutočne nestačí ani na pokrytie základných životných potrieb otca a reálne nemôže z tohto príjmu uhrádzať ani výživné vo výške, ktorú navrhuje, teda sumu 150,- eur mesačne. Otec pri výsluchu sám uviedol, že na výživu syna A. a prispieva mesačne sumou 100,- eur, pričom okrem toho poskytuje synovi vecné plnenia, ktoré odhadol na sumu 100-140,- eur mesačne a platí poisťné vo výške 30,- eur mesačne. Aj toto tvrdenie otca spochybňuje pravdivosť jeho tvrdení a preukazovanej skutočnosti, že jeho čistý mesačný príjem je len 450,- eur. K zárobkovým možnostiam a schopnostiam otca matka uviedla, že pri súčasnom uvoľňovaní epidemiologických opatrení by sa otec mohol opätovne zamestnať v zahraničí, ak si nevie nájsť primerane platenú prácu na Slovensku, hoci len na polovičný úväzok a aj tak by dosahovaný príjem v čistom cca 1.000,- eur mesačne bol podstatne vyšší, ako dosahovaný príjem, ktorý otec v súčasnosti preukazuje.

7. Kolízny opatrovník v písomne podanom vyjadrení k odvolaniu otca uviedol, s rozhodnutím súdu prvej inštancie sa stotožňuje v plnom rozsahu a navrhli, aby bolo rozhodnutie súdu prvej inštancie odvolacím súdom potvrdené.

8. Matka v písomne podanom vyjadrení k vyjadreniu Okresnej prokuratúry v Novom Meste nad Váhom a k vyjadreniu kolízneho opatrovníka uviedla, že rozsudok súdu prvej inštancie považuje za vecne správny v celom rozsahu, a preto navrhla, aby odvolací súd rozhodnutie potvrdil. S vyjadrením prokurátora Okresnej prokuratúry a kolízneho opatrovníka sa stotožňuje.

9. Krajský súd Trenčín ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané v lehote (§ 362 CSP) a má predpísané náležitosti (§ 363 CSP), preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie bez toho, aby bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 65, § 66 CMP), prihliadnuc i na prípadné vady konania (§ 67 CMP) a po jeho preskúmaní bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP) dospel k záveru, že toto je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne, v napadnutých častiach, výroku II. a III. potvrdiť, pričom podľa odseku 2 citovaného ustanovenia, sa odvolací súd stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia v celom rozsahu a v podrobnostiach naň poukazuje.

10. Matka maloletého dieťaťa sa podaným návrhom domáhala úpravy práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu, a to tak, že žiadala zveriť maloleté dieťa do jej výlučnej starostlivosti a určiť výživné zo strany otca vo výške 300,- eur na dieťa dôvodiac, že rodičia maloletého dieťaťa nežijú v spoločnej

domácnosti od septembra 2020, pričom otec sa s maloletým stretáva a na jeho výživu platí mesačne sumou vo výške 100,- eur.

11. Súd prvej inštancie návrhu na výlučnú osobnú starostlivosť vyhovel konštatujúc naplnenie zákonných predpokladov daných príslušnými ustanoveniami Zákona o rodine túto odôvodňujúcich, otcovi určil vyživovacou povinnosť na maloleté dieťa vo výške 300,- eur mesačne za obdobie od 13.10.2020 do 28.02.2021 a sumou 210,- eur mesačne s účinnosťou od 01.03.2021 s tým, že nedoplatok na zročnom výživnom vo výške 1.160,- eur povolil splácať otcovi po 30,- eur mesačne spolu s bežným výživným.

12. Odvolateľ /otec maloletého dieťaťa/ namietal, že súd nezohľadnil tú skutočnosť, že z dôvodu Covid krízy zmenil zamestnanie ako i z dôvodu, že práca v zahraničí spôsobila, že maloleté dieťa otca nepoznalo. Rovnako zdôraznil, že výkon súčasnej práce zodpovedá jeho vzdelaniu ako i uverejneným pracovným miestam. Záverom poukázal na zvýšené výdavky spojené s dochádzkou do bydliska matky a realizáciu styku s maloletým trikrát do mesiaca, keď na cestovné vynakladá otec sumu vo výške 100,- eur. K odvolaniu otec predložil rozhodnutie Základnej školy s materskou školou kardinála Alexandra v Považanoch, z ktorého vyplýva, že maloletý je od 01.09.2021 prijatý do materskej školy, kde je mesačný príspevok na čiastočnú úhradu výdavkov vo výške 13,- eur. Namietal nesprávne právne a posúdiac obsah odvolania tiež skutkové závery, ako dôvody na odvolanie uvedené v ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP.

13. Nesprávny skutkový záver je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd prvej inštancie nepostupuje pri hodnotení dôkazov podľa § 191 CSP. Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Pri hodnotení dôkazov v súdnom konaní platí zásada voľného hodnotenia dôkazov sudcom z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Nesprávne hodnotenie dôkazov by bolo možné vytknúť súdu prvej inštancie len v prípade, ak by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán nevyplývali, ani inak nevyšli v konaní najavo, prípadne, že by si nepovšimol rozhodné skutočnosti, ktoré neboli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli v konaní najavo, prípadne preto, že v hodnotení dôkazov, či poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov strán, alebo vyšli najavo inak z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti, pravdivosti alebo vierohodnosti, je logický rozpor.

14. Nesprávne právne posúdenie veci je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd pochybí pri aplikácii práva na zistený skutkový stav, teda prípad, kedy bol skutkový stav posúdený podľa iného právneho predpisu, než ktorý správne mal byť použitý, alebo ak síce bol aplikovaný správne určený právny predpis, ale súd ho nesprávne interpretoval (nesprávne vyložil podmienky všeobecne vyjadrené v hypotéze právnej normy a v dôsledku toho nesprávne aplikoval vlastné pravidlo, stanovené dispozíciou právnej normy).

15. Odvolací dôvod uvedený v ust. § 62 ods. 1 CMP je spojený s vyšetrovacou zásadou, ktorou je konanie vo veci starostlivosti súdu o mal. deti ovládané (§ 35 a § 36 CMP).

16. Odvolací súd za aplikácie § 380 ods. 2 CSP v spojitosti s ust. § 67 CMP z úradnej povinnosti predovšetkým posudzoval, či konanie pred súdom prvej inštancie nie je zaťažené vadou/vadami, ktorá/ ktoré sa týka/týkajú procesných podmienok. Posúdením procesného postupu súdu prvej inštancie v konaní, ktoré prechádzalo rozhodnutiu vo veci a ktorý zistil odvolací súd preskúmaním predloženého súdneho spisu, odvolací súd uvádza, že v konaní nezistil procesné vady zakladajúce dôvody pre zrušenie rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. a/ CSP a existenciu takejto vady odvolateľ ani netvrdil.

17. V ďalšom posúdení rozhodujúcich skutočností, odvolací súd vyhodnotil odvolacie námietky otca ako neopodstatnené, bez opory v zistenom skutkovom stave a v následnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie. Preskúmaním obsahu spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie vychádzajúc pre potreby predmetu konania z dostatočne zisteného skutočného stavu veci, pri rešpektovaní vyšetrovacieho princípu (§ 35 a § 36 CMP) v dôsledku jeho správneho vyhodnotenia vyvodil z neho správne právne závery, vychádzajúc z ktorých posúdil správne výšku vyživovacej povinnosti otca (§ 61 ods. 1-5, § 65 ods. 1, 2, § 75 ods. 1 Zákona o rodine), ako aj splatnosť a výšku zročného výživného v rozhodnutí vymedzenom období (§ 77 ods. 1 Zákona o rodine, § 217 ods. 2,

§ 232 ods. 4 CSP) konštatujúc súlad výšky určenej vyživovacej povinnosti s komplexnými pomermi otca, ako aj odôvodnenými potrebami maloletého dieťaťa . Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie tiež dostatočne odôvodnil, v parametroch daných ust. § 220 ods. 2 CSP. Odvolací súd sa súčasne stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, konštatuje správnosť jeho dôvodov a v podrobnostiach naň odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP), aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty posudzovanej veci spolu s právnymi závermi súdu prvej inštancie. Nad rámec uvedeného, i keď všetky ťažiskové odvolacie námietky boli produkované pred súdom prvej inštancie a tento sa nimi zaoberal, odvolací súd nad rámec toho vo vzťahu k nim uvádza:

18. Podľa článku 41 ods. 4 Ústavy SR, starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov; deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť. Rodičovské práva a povinnosti patria obidvom rodičom. Zákon o rodine preferuje dohodu rodičov pri výkone rodičovských práv a povinností, až keď nedôjde k dohode rodičov, rozhodne súd, vždy však s prihliadnutím na záujem maloletého dieťaťa.

19. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom, je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia, prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa sa má právo podieľať na životnej úrovni rodičov (§ 62 ods. 1, 2 Zákona o rodine). Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Výživné má prednosť, pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča, súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť (§ 62 ods. 4, 5 Zákona o rodine). Pri určení výživného, prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný, vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine). Ak sa zmenia pomery, možno zmeniť dohody a súdne rozhodnutia o výživnom (§ 78 ods. 1 veta prvá Zákona o rodine).

20. Ako vyplýva z citovaných zákonných ustanovení, ustanovením § 62 Zákona o rodine, v spojení s čl. 32 ods. 4 Listiny základných práv a slobôd, je na jednej strane garantované právo rodičov vychovávať svoje deti a na druhej strane garantované právo deťom na rodičovskú starostlivosť a výchovu, ktoré právo v sebe zahŕňa okrem iného aj zabezpečenie zo strany rodičov všetkých podmienok materiálnej, aj nemateriálnej povahy, aby sa dieťa mohlo riadne vyvíjať. Podľa Dohovoru o právach dieťaťa, má každé dieťa právo na životnú úroveň nevyhnutnú pre jeho telesný, duševný, duchovný, mravný a sociálny rozvoj. Vyživovacia povinnosť rodičov, prostredníctvom ktorej sa uvedené právo detí naplňuje, má niekoľko foriem, môže byť plnená osobnou starostlivosťou, alebo tiež poskytovaním vecných plnení, napríklad zakupovaním stravy, nákupom ošatenia, zabezpečovaním zdravotnej starostlivosti a podobne. Základnou podmienkou správneho určenia vyživovacej povinnosti rodiča k dieťaťu, je vyhodnotenie nákladov na pokrytie odôvodnených potrieb dieťa, ktoré však nezahŕňajú len náklady na základné životné potreby (bývanie, strava, ošatenie), ale aj náklady na uspokojovanie sociálnych potrieb dieťaťa - vzdelávania, kultúrne a športové aktivity závislé od veku dieťaťa, ale aj náklady na zdravotný stav dieťaťa, ktoré si dieťa samé nemôže zabezpečiť, keďže nie je schopné samé sa živiť, tieto sú však limitované z hľadiska ich vynakladania reálnymi možnosťami oboch rodičov. Súd zohľadňuje pri posudzovaní výživného aj výkon osobnej starostlivosti o dieťa, ktorým sa kompenzuje výživné vo finančnom vyjadrení a tiež nárast životných nákladov vo svetle tzv. valorizačnej klauzuly, ako aj právo mal. detí podieľať sa na životnej úrovni povinného rodiča. V súlade s právami dieťaťa, Zákon o rodine vytvoril mechanizmy, ktoré majú zabezpečiť, že bude možné zistiť čo najobjektívnejšie možnosti, schopnosti a majetkové pomery rodiča, súčasne prihliadnuť na správanie povinného rodiča definované v ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine.

21. Vykonaným dokazovaním v posudzovanej veci bolo zistené, že otec vykonával zárobkovú činnosť na základe živnostenského oprávnenia s miestom výkonu práce v zahraničí, kde dosahoval príjem vo výške 3.000,- eur /podľa vyjadrenia otca/, z čoho mu zostala suma 2.000,- eur. Od 01.04.2021 je otec zamestnaný v spoločnosti MKPUR, s.r.o., kde dosahuje príjem vo výške 632,- eur. Matka bola poberateľkou rodičovského príspevku vo výške 370,- eur a rodinných prídavkov. Od januára 2021 začala matka podnikáť, má licenciu na tréning koní, z ktorej činnosti má príjem vo výške 300,- eur . Súčasne má matka príjem z predaja koní vo výške 17.000,- eur . Matka má príležitostné príjmy z výhry na dostihoch, keď za štartovné zaplatila sumu 199,- eur, pričom výhra dosahovala sumu 51,75 eur .

22. Možno len súhlasiť s logickým záverom súdu prvej inštancie, že kvalifikačné predpoklady otca a jeho doterajšia prax a dosahovaný zárobok v zahraničí nekorešponujú s jeho spokojnosťou s dosahovaným zárobkom 450,00 € netto mesačne na Slovensku. Zárobkové možnosti a schopnosti umožňujú otcovi dosahovať podstatne vyšší príjem tak, ako na túto skutočnosť správne poukázal súd prvej inštancie vychádzajúc zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina o voľných pracovných miestach a teda možných zamestnávateľov a predpokladaných príjmoch /napr. stavebný montážnik príjem od 700,- eur, zvárač od 1.100,- eur, resp. od 4,80,- eur na hodinu/. Vzhľadom na tvrdené a preukazované výdavky otca je podľa názoru odvolacieho súdu nepochybné, že skutočný reálne čistý príjem otca je podstatne vyšší ako preukazovaný čistý príjem 450,00 € mesačne. Čistý mesačný príjem v tejto výške skutočne nestačí ani na pokrytie jeho základných životných potrieb a reálne by z neho nemohol otec uhrádzať ani výživné vo výške, ktorú navrhuje, čo je 150,00 € mesačne. Pri posudzovaní dôvodnosti odvolania otca odvolací súd prihliadal tiež na skutočnosť, že otec pri svojom výsluchu uviedol, že na výživu syna A.a prispieva mesačne sumou 100,00 €, pričom okrem tohto výživného poskytuje synovi vecné plnenia, ktoré odhadol na sumu 100,00 až 140,00 € mesačne a platí mu poisťku vo výške 30,00 € mesačne. Aj toto jeho vyjadrenie spochybňuje pravdivosť otcom tvrdenej a preukazovanej skutočnosti, že jeho čistý mesačný príjem je len 450,00 €. Rovnako otec deklaroval výdavky na cestovné, keď pravidelne, trikrát do mesiaca navštevuje syna a za tým účelom uviedol náklady na cestovné vo výške 100,- eur. Aj poukazom na tieto výdavky sa javí, že otec má skutočný iný príjem. Tvrdenia, že príjem otca nie je dostatočný a za tým účelom mu finančne pomáha jeho matka, sú účelové, ničím nepodložené, keď otec v konaní nepreukázal svoje tvrdenia. Pri otcom navrhovanom výživnom 150,- eur, platení poisťného 30,- eur, cestovnom 100,- eur mesačne /pri realizácii styku/ a vynakladaní vecných plnení v rozsahu 100-140,- eur, je potom zrejmé, že otec vynakladá na dieťa mesačne sumu 380,- eur /keď berieme do úvahy vecné náklady vo výške 100,- eur/, resp. sumu 410,- eur, /keď berieme do úvahy vecné náklady vo výške 140,- eur/.

23. Vyhodnotením všetkých vyššie uvedených rozhodujúcich skutočností, odvolací súd dospel k záveru, že súdom prvej inštancie určené výživné zo strany otca v prospech maloletého dieťaťa je potrebné považovať za súladné so zodpovedajúcim podielom otca na nákladoch daných vekom a odôvodnenými potrebami maloletého dieťaťa a zodpovedajúce tiež limitom daným osobnými, majetkovými a finančnými možnosťami otca ako povinného rodiča, s akcentom tiež na skutočnosť, že zo strany matky je vyživovacia povinnosť vo finančnom vyjadrení kompenzovaná výkonom jej osobnej starostlivosti o maloleté dieťa, a v konečnom dôsledku zohľadňujúce aj právo dieťaťa participovať na životnej úrovni otca, ako povinného rodiča.

24. Pokiaľ otec namietal, že ukončil prácu v zahraničí z dôvodu epidemiologických opatrení ako i skutočnosť, aby sa mohol častejšie stretávať so synom, odvolací súd uvádza, že otec si mal byť vedomej tej skutočnosti, že má vyživovaciu povinnosť a za účelom dosiahnutia riadneho príjmu mal vyvinúť maximálne úsilie, aby aj príjem na Slovensku bol v dostatočnej výške za účelom zabezpečenia základných životných potrieb dieťaťa. Preto nie je možné posudzovať výšku výživného poukazom na náklady otca na dochádzku za maloletým do bydliska dieťaťa za účelom realizácie styku, keď styk otca s maloletým nebol upravený /z dôvodu dohody rodičov/. Otec v podanom odvolaní predložil rozhodnutie o prijatí maloletého dieťaťa do škôlky s tým, že príspevok zákonného zástupcu dieťaťa na čiastočnú úhradu výdavkov v materskej škole je vo výške 13,- eur. Zdôraznil, že výdavky na maloletého v súvislosti s návštevou jaslí vo výške 300,- eur zaniknú poukazom na úhradu nákladov v škôlke. Ako však vyplýva z predloženého listinného dôkazu otcom, v rozhodnutí sa uvádza čiastočná úhrada výdavkov, bez uvedenia ďalších výdavkov, kde je nepochybne potrebné zahrnúť úplnú úhradu výdavkov vo forme stravného a iných poplatkov.

25. Zákonnou povinnosťou každého rodiča je správať sa a konať tak, aby bol spôsobilý menovite vyživovaciu povinnosť k maloletému dieťaťu v adekvátnej miere zabezpečiť a vystríhať sa každého konania majúceho negatívny dopad na zabezpečenie výživy dieťaťa, v súlade s ktorou povinnosťou, nemôže byť či už tak prípadná zbytočná alebo dokonca zámerná zmena (v snahe doceliť nižší rozsah vyživovacej povinnosti) zamestnania za menej výhodné s nižším príjmom.

26. Určenie výšky výživného je vždy výsledkom posúdenia vysoko individuálnych, jedinečných skutkových okolností každej prejednávanej veci, ktoré sú nezameniteľné s okolnosťami relevantnými v iných veciach, pretože kritéria na určenie rozsahu vyživovacej povinnosti (napr. schopnosti, možnosti

a majetkové pomery povinného ako aj odôvodnené potreby dieťaťa a ďalšie) sú rozdielne v každej veci a odlišujú sa od prípadu k prípadu. Iný výklad by viedol k rozporu so záujmami dieťaťa, ktorému sa výživné priznáva. Preto každé jedno rozhodnutie o výživnom na dieťa je založené na riešení čisto individuálnych otázok, ktoré nemôže byť považované za pravidlo pre iné prípady. Možno konštatovať, že v takto vysoko individuálnej otázke, akou je určenie konkrétneho rozsahu vyživovacej povinnosti, sa ani nemôže vytvoriť zaužívaná súdna prax, keď sa výška výživného určuje maximálne vo výške maximálne 20% z čistého príjmu otca tak, ako to nedôvodne namietal otec v podanom odvolaní. Pri posúdení a hodnotení zákonom ustanovených východísk na určenie výživného postupujú totiž sudy vždy diferencovane v každom konkrétnom prípade a nezotrvávajú na určitých striktných hraniciach. V takto individualizovanom rámci určovania konkrétnej výšky výživného zovšeobecnenie ani neprichádza do úvahy /rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 25. septembra 2019, sp. zn. 4Cdo/148/2019/.

27. V danom prípade súd prvej inštancie náležite aplikoval ust. § 62 ods. 2, 4, 5 a § 75 ods. 1,2 Zákona o rodine, pričom zisťoval okolnosti významné z hľadiska ustálenie potrieb maloletého dieťaťa na podklade svojich individuálnych, skutkových zistení. Ako už vyššie skonštatoval odvolací súd zovšeobecnenie pri určení výšky výživného neprichádza do úvahy. V konečnom dôsledku za právne nevýznamné vzhľadom k uvedeným záverom, považoval odvolací súd poukazy otca v odvolaní na rozhodnutie iného súdu / Okresného súdu v Žiline/, pretože rozhodovaním iných, a navyiac súdov prvej inštancie v preskúmvanej veci Krajský súd v Trenčíne viazaný nie je.

28. Ďalšie odvolacie námietky otca preto vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodné.

29. S poukazom na vyššie uvedené, keďže odvolací súd dospel k záveru o vecnej správnosti rozhodnutia v napadnutých častiach, výroku II. a III., rozsudok súdu prvej inštancie, ako vecne správny, podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

30. Podľa § 52 CMP žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

31. Podľa § 55 CMP súd môže náhradu trov konania priznať aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé.

32. V mimosporových konaniach upravených CMP platí vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení zásada, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, čo znamená, že každý z účastníkov si teda sám znáša svoje trovy, ktoré v konaní platil. CMP obsahuje z tejto zásady aj výnimku a to v zmysle § 55, umožňujúceho náhradu trov konania priznať, ak je to spravodlivé s ohľadom na okolnosti prípadu, pričom zákon nekonkretizuje, komu môže súd podľa tohto ustanovenia náhradu trov konania priznať. Zákonodarca konštatoval, že materiálny korektív spravodlivého požadovania náhrady trov konania môže súd použiť vo všetkých typoch mimosporových konaní, zároveň je však potrebné zdôrazniť, že pre aplikáciu ustanovenia § 55 CMP nie je nevyhnutným predpokladom úspech v konaní.

33. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

34. Keďže odvolací súd nezistil dôvod na aplikáciu výnimky v zmysle § 55 CMP pokiaľ ide o trovy odvolacieho konania, o týchto rozhodol podľa § 396 CSP v spojení s § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

35. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu Trenčín pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý

rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza (§ 76 CMP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie u súdneho exekútora podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) alebo návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia u miestne príslušného súdu podľa zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok.

Rozhodnutie o peňažnej povinnosti vo vzťahu k maloleťému možno vykonať cestou exekúcie podľa Exekučného poriadku, a to exekúciou zrážkami zo mzdy a z iných príjmov, prikázaním pohľadávky, prikázaním pohľadávky z účtu v banke, prikázaním iných peňažných pohľadávok, postihnutím iných majetkových práv, exekúciou na obchodný podiel, predajom hnutelných vecí, predajom cenných papierov, predajom nehnuteľnosti, predajom podniku, príkazom na zadržanie vodičského preukazu.

Rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloleťého, styk s maloleťým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloleťému možno vykonať cestou súdneho výkonu rozhodnutia podľa zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok, a to odňatím maloleťého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a odovzdaním tomu, komu bol podľa rozhodnutia zverený, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloleťým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnene premiestneného alebo zadržaného maloleťého prevziať.